

SĂPTĂMÂNA PATIMILOR

EDIȚIE SPECIALĂ A PAROHIEI „ȘERBAN VODĂ”
Anul 3 Nr.1 (13) – 24 aprilie 2016

DENIA
SFINTEI ȘI MARII LUNI

„Cămara cea împodobită a Mântuitorului în care trebuia să intre Israel este Biserica lui Hristos. N-a intrat, însă, în ea pentru două mari păcate [...]: „[...] pe Mine, Izvorul apei vieții, M-a răstignit pe lemn, iar pe Varava l-a cerut și l-a slobozit”.

Primul este sterpiciunea, nerodirea: a părăsit apa vieții, cuvintele Evangheliei, și și-a săpat puț sfărâmat, adică tâlcuirile strâmbe ale formalismului Legii.

Celălalt păcat al lui Israel este desfrânarea.

Iosif, din seminția lui Israel, este o pildă de curăție și de credință față de stăpânul său; a ales închisoarea decât să se învoiască la momelile desfrânate ale egiptencei.

Cele două păcate ale lui Israel sunt de-a pururi piedică la intrarea în cămara de nuntă a Mirelui Hristos. Smochin neroditor este tot sufletul care nu se adapă din Izvorul vieții, Hristos, și nu aduce rodul duhovnicesc al Evangheliei. Mântuitorul, de-a pururi, flămânzește de mântuirea noastră și caută la noi rodul faptelor mântuitoare și neaflându-l, ne blestemă cu uscare, făcându-ne materie pentru focul gheenei.

Prea Frumosul Iosif e pomenit pe de o parte pentru curăția lui, pe de altă, pentru că este icoană a Mântuitorului. Așa cum Iosif fusese vândut de frații săi cu gândul ucigaș, dar mai apoi se făcuse izbăvitorul lor, hrănindu-i cu pâine în vremea foametei, tot așa și Mântuitorul Hristos a fost vândut și dat la moarte de neamul Său, dar S-a făcut mântuire lui Israel și întregului neam omenesc, hrănindu-ne cu pâinea cea cerească a Preacuratului Său Trup.

Dar Iosif este „preafrumos” nu prin frumusețe trupească, ci prin frumusețea curăției sale. Curăția, întreaga înțelepciune, cum o numesc Părinții, este o numire cuprinzătoare a tuturor virtuților, semnul credincioșiei statornice față de Dumnezeu. De aceea, tot păcatul este întinare, necurăție, desfrânare, întrucât omul păcătuind, părăsește pe Mirele cel adevărat, pentru care a fost creat, și aleargă la diavolul cel necurat.” ❖

Părintele Petroniu Tănase

IOSIF CEL PREA FRUMOS ICOANĂ A MÂNTUITORULUI

În Sfânta și Marea Luni, Biserica face pomenire de Iosif cel frumos, fiul lui Iacob. Iosif a fost prototipul Mântuitorului. Născut la adânci bătrâneți, Iosif a fost vândut de frații săi pe 30 de arginți

Dar Dumnezeu nu l-a părăsit pe Iosif, ci a ajuns în Egipt omul de încredere al faraonului. Dumnezeu a lucrat prin Iosif minunea salvării poporului ales de la foametea care se abătuse peste țară. În vremea în care poporul ales s-a aflat într-un moment de întâmplare, iar el, copil nevinovat, le-a confesat fraților și tatălui său. Cât despre atitudinea fraților, nu putem rămâne fără să tragem o concluzie: invidioși, răutăcioși, gata să verse sânge nevinovat; plini de ură, fără sentimentul frățietății, vicleni și iubitori de arginți. Să ne ferească Dumnezeu să ne regăsim în imaginea lor!

Tot în această zi ne amintim de smochinul neroditor, blestemat de Mântuitorul pentru că nu a găsit în el roadă. Dacă citim

cu atenție Scripturile, vom vedea că nu era vremea roadelor. Și atunci de ce L-a blestemat? Iată taina: Mântuitorul era urmărit pas cu pas de către cărturari și farisei, care voiau chiar să-L omoare. Le-a arătat chiar prin acest gest că într-o clipă i-ar fi putut nimici, că i-ar putea judeca cu dreptate pentru nerodire, pentru fățarnicie, pentru că puneau accent pe lucrurile din afară, dar treceau cu vederea esențialul, relația personală cu Dumnezeu.

De aceea Dumnezeu a și rostit pentru ei o sentință cutremurătoare: „Se va lua de la voi Împărăția lui Dumnezeu și se va da neamului care aduce roadele ei.” (Mt. 21, 43)

Ne întrebăm ce va fi cu noi care am primit de la Dumnezeu totul, credința cea adevărată în Jertfa Fiului Său și trăim departe de Biserica Lui. Care va fi sentința dată nouă pentru nerodire? Cât va mai avea Dumnezeu răbdare cu noi, cei care nesocotim Jertfa Fiului Său și trecem nepăsători prin viață, fără se gândim ce va fi dincolo de mormânt? Nu cumva suntem și noi asemenea acestor cărturari și farisei fățarnici, morminte văruite? Sau ca cei care-și lăteau filacteriile și se rugau îndelung ca să se arate oamenilor că sunt sfinți și că lor li se cuvine totul: cinste, slavă și banul văduvei? ❖

Părintele Dinu Pompiliu

ȘFÂNTUL CUVIOS VASILE DE LA POIANA MĂRULUI, MARE RUGĂTOR AL LUI HRISTOS

Starețul Vasile a fost părintele duhovnicesc al starețului Paisie de la Neamț și unul din cei mai vestiți dascăli și lucrători ai rugăciunii lui Iisus din secolul XVIII.

Contemporan cu marele mitropolit gruzin al Țării Românești, Antim Ivireanul, contemporan și apropiat ca vârstă de Pahomie al Romanului, Vasile, care va rămâne în amintirea urmașilor „de la Poiana Mărului”, este unul dintre numeroșii clerici ortodocși care în decursul timpului și-au găsit azil și mediu prielnic de afirmare în spațiul ortodoxiei și al culturii românești.

Viața Sfântului Cuvios Vasile de la Poiana Mărului

S-a născut în anul 1692, prin părțile Poltavei, Ucraina. Dar despre tinerețea sa știm puține, de pildă nu cunoaștem la ce vârstă și în ce împrejurări s-a hotărât să se dedice vieții monahale. Din „Autobiografia” Cuviosului Paisie de la Neamț aflăm că a petrecut câțiva ani „în Rusia și în munții Moșenski și în alte sihăstrie.” Se va hotărî apoi să vină în Țările Române, pentru că în Rusia li se interzice călugărilor să trăiască în sihăstrie.

Pentru o perioadă stă la schitul Valea Șchiopului, apoi ajunge la schitul Dălhăuți. În 1715 este hirotonit preot, ajunge egumen al Mănăstirii Dălhăuți, și-și va petrece aici 20 de ani, adunând în jurul său 40 de călugări sihaștri, pe care îi va deprinde cu ascultarea, smerenia, tăcerea și lucrarea de taină a rugăciunii lui Iisus. Astfel, starețul Vasile face din obștea sa o adevărată școală de trăire isihastă, după învățătura Sfinților Părinți. Ucenicii săi, atât români cât și ruși, trăiau în desăvârșită dragoste și bună rânduială. Nemaîncăpând la Dălhăuți, o parte se stabilesc la schiturile din jur: Trăistieni, Ciolanu, Cârnu, Rățești, Rogoz, Bonțești, Valea Neagră și altele.

Starețul Vasile însuși, împreună cu 12 monahi, se așează la Poiana Mărului (la 50 km vest de orașul Râmnicu-Sărat) în 1733, unde întemeiază un schit.

Precursor și părinte duhovnicesc al starețului Paisie

De la Poiana Mărului starețul Vasile va conduce unsprezece alte schituri, cu care va fi în contact permanent, fie vizitându-le personal, fie trimițând din scrierile sale. Astfel îl va cunoaște la Trăisteni pe tânărul monah Paisie - pe atunci rasoforul Platon. Făcându-i o impresie deosebită, starețul dorește să-l ia cu sine pe tânăr la Poiana Mărului, pentru a-l face preot, dar acesta refuză neconsiderându-se vrednic de o

asemenea cinste. Legăturile celor doi vor rămâne totuși foarte strânse și starețul Vasile va fi cel care îl va tunde pe ucenicul său în monahism în anul 1750 la Athos.

Pe starețul Vasile îl întâlnim în anul 1749 la București cu ocazia vizitei patriarhilor Alexandriei, Antiohiei și Ierusalimului. Starețul Vasile va fi chestionat de cei trei, iar conținutul interogatoriului viza ceea ce starețul îi învăța în mod direct sau prin scrierile sale pe monahi. Deznoământul întâlnirii a fost pozitiv, judecând chiar numai după faptul că după ce au constatat ortodoxia credinței sale, negăsind în învățătura sa nici urmă de eroare, cei trei patriarhi „foarte s-au bucurat și l-au binecuvântat și i-au dat mărturie în fața a tot Sinodul, astfel ca nimeni să nu se îndoiască de învățătura lui.”

Scrierile Cuviosului Vasile de la Poiana Mărului și învățătura sa isihastă

Starețul Vasile de la Poiana Mărului, practicant al rugăciunii inimii, aduce vieții religioase românești o nouă deschidere, cea către spiritualitatea rusă. El face cunoscută la noi personalitatea și opera luceafărului spiritualității rusești, Nil Sorski. Pune bazele unei literaturi neo-isihaste în cuprinsul Mitropoliilor românești prin cele trei „Prefațe” la Sf. Grigorie Sinaitul, Filotei Sinaitul și Isihie preotul, două dintre acestea traduse în limba română ca și „Postfața” la scrierea lui Nil Sorski.

Cuviosul Vasile a fost o călăuză duhovnicească atât pentru comunitatea de la Dălhăuți sau Poiana Mărului, dar și pentru alte comunități din zonă. El va crea și întreține între monahii săi un înalt climat spiritual. Pentru a transmite fundamentele

învățăturii duhovnicești și pentru a răspunde diferitelor întrebări și îndoieli, s-a folosit de întâlniri personale și reuniuni comunitare.

„Autobiografia” Cuviosului Paisie le va confirma pe amândouă. Astfel va înfățișa modul în care un ucenic al starețului Vasile, ieroschimonahul Mihail, obișnuia să țină aceste învățături: „avea un asemenea obicei că duminicile sau în zilele de sărbătoare, după masă să iasă din chilie și să se așeze pe iarba verde, în apropierea bisericii, sub pomii roditori aflați jur-împrejurul bisericii. Venind și frații se așezau și pe lângă stareț și starețul începea să vorbească cu frații, iar frații ascultau cu mare luare-aminte și cu frica lui Dumnezeu convorbirile duhovnicești, adeseori punând și ei întrebări, la care se dădea răspunsuri după judecata lui duhovnicească dăruită lui Dumnezeu, precum și după învățăturile de-Dumnezeu-purtătorilor părinților noștri. Discuțiile erau pe diferite teme [...] Asemenea discuții folositoare sufletului aveau loc nu numai în zilele de sărbătoare, ci și noaptea, când se întâmpla să fie luminată de lună, frații adunându-se cu starețul în același loc și discutând până la miezonoptică; împreună cu ei stăteam și eu, cel mai de pe urmă”. Aceste întâlniri nu vor fi uitate niciodată de Cuviosul Paisie care le va reînvia în obștea de la Neamț, sub forma învățăturilor din Postul Crăciunului.

Deși viața materială a Schitului Poiana Mărului era caracterizată prin austeritate și sărăcie, acesteia îi va corespunde o viață culturală și duhovnicească bogată și surprinzătoare: schitul avea amenajată o bună bibliotecă cu ediții și manuscrise în slavonă, ucraineană și română, iar monahii s-au distins în munca de copiere a manuscriselor. Această activitate începută în timpul Cuviosului Vasile va continua cu intensitate și după moartea starețului. În anul 1867 se mai păstrau la Poiana Mărului 543 volume, dintre care 396 rusești. Un incendiu din 1879 a mistuit multe din odoarele și cărțile aflate la Poiana Mărului. Un alt incendiu devastator mai avusese loc și la 17 aprilie anul 1771, la doar câțiva ani de la moartea Cuviosului Vasile, din anul 1767. Ajungând la măsura marilor sihaștri, Cuviosul Vasile și-a dat sufletul în mâinile Domnului, lăsând în urmă numeroși ucenici.

Cu învățătura sa despre rugăciunea lui Iisus, Cuviosul Vasile de la Poiana Mărului se încadrează în istoria dezvoltării acestei practici, fiind un precursor direct al renașterii spirituale care este legată de numele Starețului Paisie de la Neamț și de „Filocalie”. ❖

TAINA SFINTEI SPOVEDANII

Taină a Bisericii, cu temei în Sfânta Scriptură, ne spală sufletul, ne înnoiește și ne dă posibilitatea a primi cum se cuvine hrana de viață dătătoare, Trupul și Sângele Mântuitorului. Iar cel mai prielnic timp să ne spovedim este vremea postului. De aceea, de folos în această săptămână în care ne pregătim de Sfintele Paști, ne este să revedem sfaturile unui mare duhovnic, părintele Cleopa Ilie, cel care a fost doctorul iscusit al multor suflete

Una din marile datorii duhovnicești, atât ale monahilor, cât și ale creștinilor, este spovedania păcatelor. Trebuie să știm mai întâi că toți greșim înaintea lui Dumnezeu, unii mai mult, alții mai puțin, și nimeni nu este fără de păcat.

Condițiile pe care trebuie să le împlinescă spovedania

1. **Să se facă înaintea duhovnicului.** Deci, eu când mă duc la spovedanie înaintea preotului, mă duc în fața lui Dumnezeu. Preotul este un simplu martor. În ziua judecății el atât poate spune, cât i-am spus eu. Ce nu i-am spus, nu-i dezlegat nici pe pământ, nici în cer.

2. **Să fie completă și să nu se ascundă nimic din cele făptuite,** cum am spus mai înainte.

3. **Spovedania trebuie făcută de bună voie,** după mărturia Duhului Sfânt, care zice: și din voia mea mă voi mărturisi Lui.

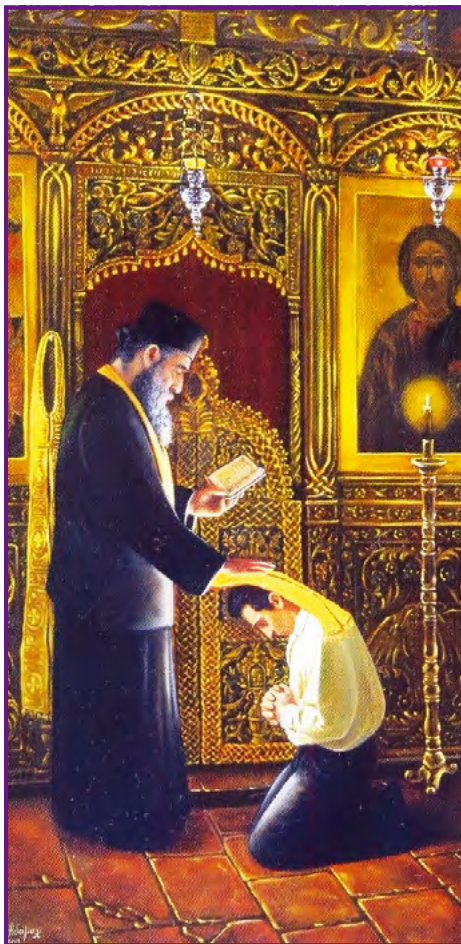
4. **Să fie făcută cu umilință,** căci inima înfrântă și smerită Dumnezeu nu o va urgisi.

5. **Spovedania să nu fie prihănitoare,** adică să nu dăm vina pe nimeni, nici pe oameni, nici pe vreo altă zidire a lui Dumnezeu, nici chiar pe diavoli. La spovedanie numai pe noi să ne învinuim și să ne prihănim, cum zice Sfântul Ioan Scărarul: „A mea este buba, a mea este rana; dintru a mea lenevire s-a făcut, iar nu dintr-a altuia”.

6. **Spovedania se cuvine să fie dreaptă,** adică să spui adevărul, spune cum ai făcut toate, fără rușine. Isus Sirah spune: Este rușine care aduce păcat și este rușine care aduce slavă și har.

Rușinea această pe care o suferi la spovedanie te scutește pe tine de rușinea aceea pe care o vom suferi cu toții la ziua cea înfricoșată a Judecății lui Dumnezeu.

7. **Spovedania să fie hotărâtoare.**

Să luăm înaintea duhovnicului o mare hotărâre de a nu mai păcătui, ajutându-ne nouă dumnezeiescul har, și să voim mai bine a muri de mii de ori decât a mai păcătui de acum înainte cu voința noastră.

Sfântul Vasile cel Mare zice: „Nu se folosește de mărturisire, nici se mărturisește, cel ce zice la spovedanie numai că a greșit, însă rămâne iarăși în păcat și nu-l urăște”. Toată pocăința într-o această constă, adică să te hotărâști a-ți schimba viața.

Preotul a luat dar de la Dumnezeu. Nu ați auzit în Evanghelie? Ce veți lega voi pe pământ, va fi legat și în ceruri și ce veți dezlega voi pe pământ, va fi dezlegat și în ceruri!

Dacă ai reușit să-l spovedești curat înainte de moarte, i-ai salvat sufletul

După o spovedanie curată, trebuie să primim un canon, pe care trebuie să-l ținem. Cel ce se spovedește are mare datorie de a-și face canonul dat pentru a scăpa de chinul cel veșnic al iadului.

Sfântul Nicodim Aghioritul spune: „O dată pe an, în Postul Mare, este bine să faci spovedania generală. Știi de ce? Pentru smerenie. Te ajută mult să-ți aduci aminte păcatele. Eu mă mărturisesc, dar dracul mă face să uit păcatele mele cu care am mâniat pe Dumnezeu.”

În ce constă spovedania unui credincios?

Prima parte este durerea inimii pentru păcate. Să-i pară rău și să plângă pentru păcatul prin care a supărat pe Dumnezeu.

A doua este spovedania prin viu grai la duhovnic.

A treia este facerea canonului, prin hotărârea în fața preotului că-l va face.

A patra parte, cheia Sfintei Spovedanii, este dezlegarea păcatelor, prin punerea mâinilor preotului pe capul credinciosului. Acesta, după canonul 8 al Sinodului I Ecumenic, se numește epicleza duhovniciei, adică venirea Duhului Sfânt peste capul celui ce s-a mărturisit curat.

Foloasele desei spovedanii

1. Păcatul nu prinde rădăcini în noi și se strică din suflet cuibul satanei.
2. Omul ține minte ușor greșelile făcute de la ultima spovedanie, pe când cel ce se mărturisește rar, cu anevoie poate să-și aducă aminte de toate câte a făcut. Astfel, multe din păcate rămân nespovedite și, prin urmare, neiertate. Vai de acela care se duce la mărturisire și spune o seamă de păcate și o seamă nu le spune; sau le spune și pe acelea, dar nu sincer cum le-a făcut.

Duhovnicul dezleagă numai ce aude; celelalte păcate rămân legate.

3. Celui ce se mărturisește des, chiar dacă i s-ar întâmpla să cadă în păcat de moarte, îndată aleargă și se mărturisește și intră în harul lui Dumnezeu, și nu suferă să aibă pe conștiință greutatea păcatului, fiind deprins a se curăți des prin spovedanie.
4. Al patrulea folos al desei spovedanii este că pe unul ca acesta, îl află moartea curățit și în harul lui Dumnezeu, având mare nădejde de mântuire.

După mărturia Sfântului Vasile cel Mare, diavolul merge totdeauna la moartea dreptilor și a păcătoșilor, căutând să afle pe om în păcate spre a-i lua sufletul. La cei ce se mărturisesc des și curat nu poate afla nimic, deoarece s-au mărturisit luând dezlegare pentru păcate.

După mărturia Sfântului Vasile cel Mare, diavolul merge totdeauna la moartea dreptilor și a păcătoșilor, căutând să afle pe om în păcate spre a-i lua sufletul. La cei ce se mărturisesc des și curat nu poate afla nimic, deoarece s-au mărturisit luând dezlegare pentru păcate.

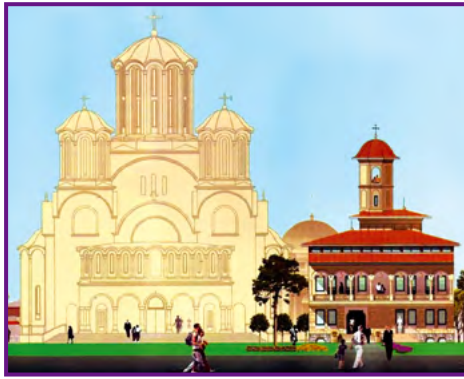
5. Al cincilea folos al desei spovedanii este că unul ca acesta se oprește și se înfrânează de la păcate, aducându-și aminte că după puține zile se va mărturisi din nou și va primi canon de la duhovnic, acesta muștrându-l pentru cele făcute. ❖

CENTRUL SOCIAL, UN VIS CARE INCEPE SĂ DEVINĂ REALITATE

În anul 2001 începea construcția noului lăcaș al bisericii noastre. 10 ani mai târziu, în vara anului 2010 se turna fundația așezământului social. Un proiect ambițios, început înainte de a se finaliza biserica, pictura și mobilierul ei

Și iată că anul acesta, chiar din luna ianuarie, lucrările la acest centru social au fost reluate, după o lungă perioadă de stagnare, din lipsa fondurilor. Au demarat în forță lucrările, și s-au desfășurat cu rezepeziune, parcă pentru a recupera timpul pierdut. Căci construcția a crescut de la lună la lună, iar acum deja se profilează și turnul clopotniței, în care, la terminare se vor afla 4 clopote minunate, ce ne vor chema la slujbe în armonii bizantine.

Aceste așezăminte sunt un ajutor mult așteptat pentru derularea unor noi programe sociale. Căci la ora actuală, deși avem un sector social care are în desfășurare multe proiecte serioase, îngrijind de săraci, de bătrâni, de bolnavi, de familii cu mulți copii, totuși, parohia Șerban Vodă este mare, iar problemele social-umanitare pe măsură. Ca să ajuti, este necesar un sediu, încăperi adecvate pentru autorizarea funcționării unor servicii sociale, cu respectarea multor condiții legale. Mai ales că se pun din ce în ce mai multe cerințe pentru a realiza anumite activități sociale și filantropice.

Cât privește construcția, proiectul de arhitectură al centrului social Șerban Vodă poartă o amprentă brâncovenească, atât la arhitectura de exterior, cât și în abordare spațiilor interioare. Așezământul social va avea o fațadă principală cu aspect de incintă mănăstirească, cu un stil similar celui din curtea interioară a Mănăstirii Hurezi: adică având colonade pe două nivele, cu arce în plin centru, goluri de ferestre și uși, cu aspect

simplic, fără ornamentații stridente. Balustradele, din piatră sculptate în stil brâncovenească, vor fi asemănătoare cu cele ale Bisericii „Sfântul Gheorghe-Nou” din București, o altă ctitorie brâncovenească bine cunoscută și apreciată. La interior vor fi create spații de tip trapeză cu arce și bolți ample, astfel încât să exprime caracterul istoric și stilul epocii brâncovenești. Detaliile decoratiunilor interioare vor defini acest stil abordat, și ele vor fi amplasate în anumite încăperi, componente ale ansamblului. Turnul clopotniță va fi și el decorat la exterior tot cu elemente specifice stilului brâncovenească, în care se vor descifra și influențe ale perioadei renașterii italiene târzii.

Credem că munca susținută la acest așezământ, implicarea în găsirea de noi fonduri, mai consistente, alături de donațiile în genere mici ale credincioșilor din parohia noastră, de jerfa și eforturilor tuturor, vor fi răsplătite prin finalizarea unui ansamblu în stil brâncovenească unic în București și al cărui rol va fi deosebit. Acest așezământ este în primul rând rodul dragostei oamenilor pentru oameni, mai ales a părintelui paroh Dinu Pompiliu, a preoților coslujitori, dar și a tuturor celor care au pus în lucrare mila creștină pentru cei mai

nevoiași decât ei, lărgindu-și punga după posibilitățile lor și după mărimea inimii lor.

Ansamblul nou creat la Biserica Șerban Vodă va avea o suprafață totală desfășurată de peste 2.300 mp, și va fi format din cinci corpuri cu funcțiuni diferite. Construcția va avea subsol, parter și două etaje, iar Turnul clopotniță va mai avea două nivele. A fost nevoie să compensăm pe verticală lipsa spațiului din curtea bisericii.

Când va fi gata, corpul 1 al centrului social va cuprinde o grădiniță, pe patru nivele: bucătărie și anexe la subsol, o clasă pentru grupa mică la parter, clase pentru grupa mijlocie și mare la etajul 1, și o sală de festivități la etajul 2. Al doilea corp va fi Turnul clopotniță. În corpul trei vor fi două locuințe de serviciu, cancelaria parohială și încăperi dedicate activităților Consiliului și Comitetului Parohial.

Al patrulea corp va avea încăperi pentru cazarea unor persoane cu nevoi speciale, asistați. La subsol, pe suprafața corpurilor 3 și 4, va fi o trapeză cu o capacitate de aproximativ 100 de persoane. Corpul cinci este capela, deja finalizată, și ea funcționează de mult, demonstrându-și necesitatea într-un cartier atât de mare.

Așadar planuri mărețe, pe măsura parohiei noastre, a nevoilor oamenilor, dar mai ales a inimii mari a celor ce contribuie la acest așezământ. Suntem încă departe de ziua inaugurării lui, dar visăm la lucrurile minunate, importante, pe care le vom face împreună, la oamenii care vor putea fi ajutați. Căci în Biserică se ridică anevoie, cu multă trudă. Dar se fac lucruri trainice, frumoase și de valoare. Așa, ca de la oameni, pentru oameni. ❖

PROGRAMUL BISERICII ȘERBAN VODĂ ÎN PERIOADA 25 APRILIE-1 MAI 2016

ZIUA	ORA	SLUJBE
Luni 25 aprilie	08 ⁰⁰ -10 ⁰⁰ 18 ⁰⁰ -20 ⁰⁰	Spovedanie Denie / Utrenia zilei de marți
Martți 26 aprilie	08 ⁰⁰ -10 ⁰⁰ 18 ⁰⁰ -20 ⁰⁰	Spovedanie Denie / Utrenia zilei de miercuri
Miercuri 27 aprilie	08 ⁰⁰ -10 ⁰⁰ 18 ⁰⁰ -20 ⁰⁰	Spovedanie Denie / Utrenia zilei de joi
Joi 28 aprilie	07 ³⁰ -09 ³⁰ 18 ⁰⁰ -21 ⁰⁰	Sfânta Liturghie Denia celor 12 Evanghelii / Utrenia zilei de vineri
Vineri 29 aprilie	10 ⁰⁰ -18 ⁰⁰ 18 ⁰⁰ -20 ⁰⁰ 20 ⁰⁰ -21 ⁰⁰	Scoaterea Sfântului Epitaf și trecerea pe sub Sfânta Masă Denia Prohodului Domnului / Utrenia Sâmbetei Mari Procesiune în jurul bisericii
Sâmbătă 30 aprilie	07 ³⁰ -09 ³⁰ 08 ⁰⁰ -19 ⁰⁰ 23 ³⁰	Sfânta Liturghie Pregătirea Sfântului Paști / Curățenie în biserică Canonul Sâmbetei celei Mari
Duminică 1 mai	00 ⁰⁰ -01 ⁰⁰ 01 ⁰⁰ -03 ⁰⁰ 12 ⁰⁰ -13 ⁰⁰	Slujba Învierii Domnului - Veniți de luați lumină! Sfânta Liturghie Vecernia Paștilor – „A doua Înviere”

CONTRIBUȚIA ENORIAȘILOR PAROHIEI ȘERBAN VODĂ PENTRU ANUL 2016 A FOST STABILITĂ LA 100 LEI